

MARIONA
CAMATS &
EUDALD BUCH

15.08.25
20.30 h

AUDITORI
ESPAI TER

JOSEP CERCÓS,
MAURICE RAVEL
I JULI GARRETA

PROGRAMA

Josep Cercós, Maurice Ravel i Juli Garreta

JOSEP CERCÓS (1925-1989)

Dues gloses per a violoncel i piano

«Courante de l'illusionista» d'*Escenes d'un circ*

MAURICE RAVEL (1875-1937)

Vocalise-Étude en forme de Habanera, transcripció per a violoncel i piano de Paul Bazelaire

Pavane por una infante défunte, transcripció per a violoncel i piano de Maurice Maréchal

JULI GARRETA (1875-1925)

Sonata en Fa major per a violoncel i piano

A poc a poc

Molt a poc a poc

Final. De pressa

Concert sense pausa

Durada aproximada: 70 minuts

MARIONA CAMATS, violoncel
EUDALD BUCH, piano

COMENTARI

UN VESPRE D'EFEMÈRIDES

Josep Cercós (1925-1989) va néixer just fa 100 anys a Barcelona. Fill d'una família humil, però amb tradició musical, la seva és una obra encara poc coneguda entre nosaltres. De caràcter singular, marcat per una exigent i constant autocrítica (arribà a estudiar Filosofia i Lletres a la Universitat de Barcelona), defensà la seva independència creativa de tota condescendència i moda estètica que l'envoltava. Nascut encara sota la influència del postromanticisme, Cercós avançà cap al neoclassicisme gràcies als mestres Ricard Lamote de Grignon i Cristòfor Taltabull. Tot seguit, es desplaçà a Ginebra i a Gravesano on seguí els cursos de Hermann Scherchen (qui dirigí la cèlebre estrena del *Concert per a violí* d'Alban Berg al Palau de la Música Catalana l'any 1936) i on començà a desenvolupar el seu afany especulatiu, radicalment estructuralista, experimentant fins i tot amb el serialisme tot portant-lo a trobar el seu propi llenguatge: un personal «sistema intervàlic» basat en la geometria i les proporcions dels acords. No oblidem que Cercós fou un membre actiu del Cercle Manuel de Falla (junt amb personalitats com Juan Eduardo Cirlot i Josep Maria Mestres Quadreny), un col·lectiu marcat per la defensa d'un art compromès i lligat al pensament crític del moment més enllà del «nou pel nou». Anys més tard, en la dècada de 1980, la música de Cercós tornarà a girar tot sorgint un estil en el qual se sintetitzen les etapes anteriors sense menystenir, ans al contrari, les primeres, menys experimentals.

Cercós defensà la seva independència creativa de tota condescendència i moda estètica que l'envoltava

De Cercós, n'escoltarem les *Dues gloses per a violoncel i piano*, obra de gran intensitat expressiva, densitat harmònica i concentració formal, escrita en la dècada de 1970 i la *Courante de l'il·lusionista* de 1980, més lleugera, però igualment plena d'enginy musical,

pertanyent al ballet de circumstàncies *Escenes d'un circ* en una versió per a violoncel i piano que el mateix compositor escrigué per al violoncel·lista Pere Busquets, estret col·laborador seu.

Tant Maurice Ravel com Juli Garreta van néixer l'any 1875. Garreta, a més, morí inesperadament l'any 1925, és a dir que aquest any en commemorem tant la naixença com el traspàs. Ravel ens deixà l'any 1937, també massa d'hora. La seva música no pot ser més diferent, fruit de les circumstàncies culturals dels seus entorns respectius: Ravel agafa el relleu de la nova música iniciada per Claude Debussy, oberta a mil i una influències més enllà de la tradició musical centreeuropea, i Garreta s'erigeix en un dels darrers postromàntics entesos a la manera *richardstraussiana* (és a dir: d'arrel wagneriana), però ja amb un gust pels aromes mediterranis i la claredat formal que preludien l'imminent imaginari noucentista que marcarà estèticament i política la Catalunya de les dècades de 1920 i 1930.

De Ravel en sentirem dues transcripcions per a violoncel i piano: la *Vocalise-Étude en forme de Habanera*, pàgina *charmante* i sensualment nostàlgica, i la famosíssima *Pavane pour une infante défunte*, escrita encara en els anys passats entre els murs del Conservatori de París sent alumne de Gabriel Faure i estrenada pel lleidatà Ricard Viñes i dedicada a la princesa de Polignac, figura clau de la societat cultural parisenca de principis del segle XX.

La *Sonata en Fa major* de Garreta és una obra major del seu catàleg: malgrat ser formalment complexa i tortuosa (fins i tot), és un exemple paradigmàtic del mestratge assolit pel compositor pel que fa a l'ús orgànic de l'harmonia i les modulacions i al do de la melodia, sent-ne el segon moviment el fragment més reeixit en aquest sentit: el cant del violoncel, com un miracle, sembla venir d'un altre món. Aquesta sonata és, sense cap dubte, una de les puntes de llança del patrimoni musical català de tots els temps.

Joan Magrané

MARIONA CAMATS VIOLONCEL

Mariona Camats va començar a tocar el violoncel amb Anna Mora i Lluís Claret. Posteriorment, va estudiar a la Universitat d'Augsburg (Alemanya) amb el professor Julius Berger. Del 2019 al 2021, va ser artista resident a la Queen Elisabeth Music Chapel de Waterloo (Bèlgica) sota el mestratge de Gary Hoffman, i del 2021 al 2023 va estudiar l'Artist Diploma a l'Acadèmia Stauffer de Cremona (Itàlia) amb Antonio Meneses. Actualment, estudia violoncel barroc amb Petr Skalka a la Schola Cantorum Basiliensis de Basilea (Suïssa).

Com a solista, ha actuat amb la Jove Orquestra Simfònica del Vallès, la Jove Orquestra Nacional de Catalunya, l'Orquestra Simfònica Camera Musicae, la Bruckner Akademie Orchester, l'Orquestra de Cambra de Granollers, l'Orquestra Simfònica del Vallès i amb l'Orquestra Simfònica Segle XXI. Ha tocat sota la direcció de Jordi Mora, Gilles Apap, Manel Valdivieso, Tomàs Grau, Guy van Waas i Andrés Salado.

Ha participat en festivals i cicles com ara el Festival Pau Casals de Prada, el Supercello Festival de Pequín, el Festival Emergents de l'Auditori de Barcelona, el Winners and Masters del Gasteig de Múnic, el cicle Jóvenes Intèrpretes de la Fundación Juan March de Madrid, els Grans Concerts de l'Atlàntida de Vic, el Petit Palau Cambra del Palau de la Música Catalana i el Festival de Cervià.

Ha estat becada per la Fundació Pau Casals i la Fundació Güell. També ha obtingut primers premis en la Flame Competition de París (2012) —on també va obtenir el Grand Prix—, el Vic Cello Festival (2014) i el Johann Andreas Stein-Wettbewerb (2016). El 2020 va rebre el premi de la crítica a El Primer Palau.

Fins al 2018, Mariona Camats va tocar un violoncel fet per Marc Laberte (1921) que va pertànyer a Pau Casals. Actualment, toca un violoncel de David Bagué (2019).

Mariona Camats debuta en el Festival de Torroella

EUDALD BUCH

PIANO

Eudald Buch va formar-se a l'Escolania de Montserrat. Va continuar els seus estudis amb el professor Joan Ribé al Conservatori de Vic i a la Chetham's School of Music (Manchester). Es va graduar a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC) sota el mestratge de Vladislav Bronevetski i al Conservatori Txaikovsky de Moscou amb Elisso Virsaladze, amb qui posteriorment va ampliar els seus estudis a la Scuola di Musica di Fiesole (Florència). També ha rebut consells regularment del pianista britànic Christian Blackshaw.

Ha participat en els festivals de Buxton i Hellens (Gran Bretanya), The International Holland Music Sessions (Països Baixos), Weltklassik (Alemanya), la Schubertiada de Vilabertran i el Festival Chopin de Valldemossa, i ha tocat en sales com ara el Teatre Le Reflet a Vevey (Suïssa), la Sala Rakhmàninov i la Petite Sala del Conservatori a Moscou, el Palau de la Música Catalana i L'Auditori de Barcelona, l'Auditorio de Madrid i la Fundación Juan March, l'Auditori de Girona (Temporada Ibercàmera), l'Atlàntida de Vic, l'Auditori Enric Granados de Lleida i l'Auditori Pau Casals al Vendrell. Com a

solista ha col·laborat amb l'Orquestra de Cambra de Vic, la Chetham's Symphony Orchestra i amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC). Ha actuat en directe a la BBC (Ràdio 3), i els seus concerts han estat emesos per Catalunya Música.

El 2017 va ser becat per la Fundació Victòria dels Àngels i el 2021 va rebre el primer premi El Primer Palau.

Eudald Buch va actuar per primera vegada a Torroella en l'edició del Fringe Torroella 2021 i hi va tornar en el cicle de Concerts de la Xarxa de Músiques el 2022. Debuta en el Festival de Torroella.

A close-up, oil painting style portrait of Joseph Haydn, showing his head and shoulders. He is wearing a white powdered wig and a dark coat with a white cravat. The background is dark and textured.

CLUB DE CLÀSSICA JOSEPH HAYDN EL GRAN CLÀSSIC

TORROELLA DE MONTGRÍ
CICLE DIVULGATIU
DE 3 CONFERÈNCIES
A càrrec de Joan Vives
al Museu de la Mediterrània

Dissabte 18.10.2025—11 h
Els anys de joventut a Viena
(1732-1765)

Dissabte 22.11.2025—11 h
Al servei de la família Esterházy
(1765-1790)

Dissabte 13.12.2025—11 h
L'etapa Final
(1790-1809)

Més informació a www.festivaldetorroella.cat
Cal inscripció prèvia

PROPERES CONCERTS

@May Zircus

Dissabte 16 d'agost
20.30 h Auditori Espai Ter

JOAQUÍN ACHÚCARRO PIANO

*Alguns dels estimats companys
del meu llarg viatge*

PREU: DES DE 36 EUR

Diumenge 17 d'agost
20.30 h Auditori Espai Ter

VESPRES D'ARNADÍ

Marc'Antonio e Cleopatra

Anna Bonitatibus **mezzosoprano**
Emőke Baráth **soprano**
Dani Espasa **clavicèmbal i direcció**

PREU: DES DE 42 EUR

Festival de Torroella de Montgrí 2025

Facebook: @FestivalTorroelladeMontgri

Twitter: @Fest_Torroella

Instagram: @festivaldetorroella

#FestivalTorroella #arecerdelafúriadelmón

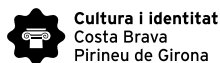
www.festivaldetorroella.cat

Organitza:

Amb el suport de:

Digitalització dels programes de mà:

Pla de recuperació, transformació i resiliència

Mitjans oficials:

Col·laboradors:

El Festival és membre de:

FESTIVAL DE TORROELLA

JM Torroella de Montgrí

Festival de Torroella de Montgrí 2025

Facebook: @FestivalTorroelladeMontgri

Twitter: @Fest_Torroella

Instagram: @festivaldetorroella

#FestivalTorroella

#arecerdelafúriadelmón

www.festivaldetorroella.cat

